

Valgkamp“, og den 14. August: Der vil være „en ganske enorm Risiko forbundet med Valgs Afholdelse“ . . . „Jeg bliver ved at sige, at der er Fare ved Valg.“

Nu har vi heldigvis, siger jeg, fra det høje Ministeriums Side ikke hørt noget om denne Valgfare, og vi kan derfor ganske rolig give os i Færd med Forberedelserne til det Valg, som nu ikke mere kan undgaas. For Ministeriets Vedkommende er maaske ogsaa Valgfaren blevet formindsket i nogen Grad. Det høje Ministerium har jo i den seneste Tid haft Lejlighed til at fremsætte forskellige Lovforslag, som i alt Fald formindsker Valgfaren for Ministeriet, Lovforslag, som er i Stand til at godtgøre overfor Vælgerne, at dette Ministerium er det eneste, der rigtig kan varetage Vælgernes Interesser, og selvfølgelig bør man derfor stemme saaledes, at man sikrer dette Ministerium. Ministeriet har faaet Lejlighed til at fremsætte Lovforslag om Kornordningen, som jo er i høj Grad agitatorisk anlagt og ganske svigter det Grundlag, som de samvirkende Landboforeningers Forslag byggede paa, endvidere Lovforslag om Arvefæste, om Skattefrihed for en hel Del Skatteborgere, Lovforslag om Tillæg til Valgloven, hvorved man ganske bryder med de Bestemmelser, som ellers er givne i Valgloven. Ministeriet har jo ogsaa fremsat forskellige Lovforslag om Understøttelser, som fra vor Side har fundet Tilslutning, fordi det desværre er nødvendigt at yde Understøttelser og Hjælp i meget høj Grad under de nuværende vanskelige Forhold, men det synes, som om Ministeriet har lagt mere Vægt paa at fremsætte saadanne Lovforslag, som kan overbevise dem, der ikke har Arbejde, om, at Ministeriet har Understøttelser i rigeligt Maal til dem, end at forhindre, at de paagældende Personer blev trængende til Understøttelser. Jeg mener, at Ministeriet har i høj Grad forsømt at skabe det fornødne Arbejde, saaledes at i alt Fald en hel Del af de arbejdsløse ikke behøvede at være det hverken forrige Vinter eller i Aar. Naar man gennemlæser de ministerielle Cirkulærer, har man selvfølgelig det modsatte Indtryk. Den højterede Indenrigsminister har udsendt Cirkulærer, hvori baade Amtsraad, Sogneraad og forskellige andre Autoriteter anmodes om at fremsætte Forslag om og give Anvisning paa alle de Arbejder, der kan udføres, og dette viser, hvor ivrig man er for at skaffe Arbejde, men det var jo nok saa godt, naar dette Arbejde havde været for Haanden, for en hel Del af de Arbejder, der saaledes fremkommer Tanke

om, er jo Ting, som først skal overvejes nærmere og derefter projekteres, forinden de kan bringes til Udførelse, og det er ikke tilstrækkeligt, at man stiller et stort Beløb til Raadighed med Rentemoderation fra Statskassens Side overfor store Arbejder, alt sammen under Henviisning til Arbejdsløsheden, naar man ikke kan afhjælpe Arbejdsløsheden paa et Tidspunkt, hvor denne er raadende, og sidste Sommer har der neppe været nogen Trang til Beskæftigelse. Det har tværtimod været vanskeligt at skaffe den fornødne Arbejdskraft i mange Virksomheder. Der er Virksomheder, der har maattet staa stille, fordi den fornødne Arbejdskraft ikke kunde skaffes. Det er særlig i Vintertiden, i den vanskelige Aars-tid, at det gælder om at skaffe flere Arbejder, og her mener jeg, at der er vist en betydelig Forsømmelighed fra Ministeriets Side. Dette maa i høj Grad gælde det Ministerium, som navnlig er i Stand til at skaffe den Slags Arbejder, nemlig Ministeriet for offentlige Arbejder. Der henstaar Bevillinger givne i tidligere Aar til større Jordarbejder og Bygningsarbejder, som ikke er bragte til Udførelse, og det vilde dog ligge langt nærmere, at man havde haft Projekterne og Tegningerne færdige, havde dem udbudt saa betids, at man kunde have haft Beskæftigelse for de arbejdsløse i Stedet for at udbetale dem Understøttelse, hvad jeg tror, at alle Partier er enige om langt at foretrække.

Blandt de særlige Forslag paa Finansloven vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Bevilling under § 16 IV. B. f. til Teknologisk Institut. Det er en Efterbevilling paa 120,000 Kr. Det plejer at være saaledes, at Staten til den Slags Institutioner i Almindelighed giver en Trediedel af Beløbet, og der er ogsaa oprindelig af Statskassen tilsagt 400,000 Kr. af et kalkuleret Beløb paa 1,200,000. Imidlertid er denne Sum langt overskredet, idet den er gaaet op over 2 Mill. Kr., men det Bidrag, der nu gives af Statskassen, er jo ikke tilnærmelsesvis en Trediedel af Overskridelsen. Ministeriet har først fradraget, hvad der privat er skænket til Instituttet, forinden Statskassen har givet sin Trediedel. Jeg mener, at denne meget nyttige Institution kunde kræve, at Statskassen stillede sig mere villigt overfor dette Formaal, end sket er ved den foreslaaede Bevilling.

Dernæst skal jeg henlede Opmærksomheden paa en Post, som allerede det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) har udtalt sig om, nemlig den foreslaaede Forhøjelse paa § 19 A. IX. B. Faste Under-